

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος ἑβδομος

Συνδρομὴ ἑτησια: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἄρρονται ἀπὸ
1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἑτησιαί.—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

13 Μαΐου 1879

ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΟΥ

Γ. ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΥ ΤΗΣ Δ. Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

[Γενικοῦ Ὑγειονομείου τῆς Δυτικῆς Χέρσου Ἑλλάδος]

ἐπὶ ἐπαναστάσεως.

[Ἐκ τῆς Συλλογῆς Παύλου Λάμπρου]

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

ἐν ἡμέραις ὀγδοήκοντα.

[Μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν.—Μετὰ φρ. Ἀγγέλου Βλάχου].

Συνίξιμα· ἰδί σελ. 276.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ΄.

Ἔστω ὁ Πονηρίδης πείθεται, ὅτι καὶ κατ' αὐ-
τοὺς ἔτι τοὺς ἀντίποδας καλὸν εἶνε νὰ κρατῇ
τις ὀλίγα χρήματα.

Τὸ Καρνάτικ, ἀποπλεῦσαν τοῦ Χόγγ-Κόγγ
τὴν ἐβδόμην Νοεμβρίου, κατὰ τὰς ἑξ καὶ ἡμί-
σειαν τῆς ἐσπέρας, ἔπλεεν ὀλοταχῶς πρὸς τὰς
χώρας τῆς Ἰαπωνίας, βεῖθον ἐμπορευμάτων καὶ
ἐπιβατῶν. Δύο δὲ μόνον κοιτωνίσκοι τοῦ ἦσαν
κενοί, οἱ ληφθέντες διὰ τὸν κ. Φόγ.

Τὴν ἐπαύριον αὐγὴν οἱ πρωῶται εἶδον μετὰ
τινος ἐκπλήξεως ἐπιβάτην τινά, ἡλίθιον ἔχοντα
τὸ βλέμμα, τὸ βῆμα κλονούμενον καὶ τὴν κό-
μην φριζότριχα, προκύπτοντα τῆς ἀναβάθρας
τῶν δευτέρων θέσεων, πορευθέντα δὲ δι' ἀστα-
θοῦς τοῦ ποδὸς καὶ καθίσαντα ἐπὶ σωροῦ τινος
ἰστίων.

Ὁ ἐπιβάτης ἐκεῖνος ἦν ὁ Πονηρίδης ὀλόκλη-
ρος. Ἴδου δὲ τί εἶχε συμβῆ.

Ὀλίγας στιγμὰς μετὰ τὴν ἐκ τοῦ καπηλείου
ἀναχώρησιν τοῦ Φίξ, δύο ὑπηρετὰ ἀνήγειραν
τὸν βαθύτατα κοιώμενον Πονηρίδην καὶ ἀπέθη-
καν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης, ἥτις ἦτο προωρισμένη
διὰ τοὺς καπνιστάς. Μετὰ τρεῖς ὅμως ὥρας,
διωκόμενος οὗτος καὶ κατ' αὐτοὺς ἔτι τοὺς ἐ-
φιαλτικούς του ὄνειρους ὑπὸ μιᾶς καὶ μόνης σα-

θορᾶς ἰδέας, ἐξύπνησε, παλαιῶν κατὰ τῆς λη-
θαργικῆς ἐπιδράσεως τοῦ ναρκωτικοῦ. Ἡ σκέ-
ψις, ὅτι παρέλιπε τὸ καθήκον του, ἀπέσεισέ
πως τὴν νάρκην του, καὶ καταλιπὼν τὴν κλίνην
ἐκείνην τῶν μεθύσων, ἐξῆλθεν εἰς τὴν ὁδόν, πε-
ριπατῶν καὶ κλονούμενος, στηριζόμενος εἰς τοὺς
τοίχους, πίπτων καὶ ἀνεγειρόμενος, ἀλλ' ὠθού-
μενος πάντοτε καὶ ἀκαταμαχῆτως ὑπὸ μιᾶς καὶ
μόνης ὁρμῆς, καὶ φρονάζων ὡς ἐν ὄνειρῳ: Καρ-
νάτικ, Καρνάτικ!

Τὸ ἀτμοκίνητον ἦν πρὸ αὐτοῦ εἰς ὀλίγων βη-
μάτων ἀπόστασιν, καπνίζον καὶ ἑτοιμον εἰς ἀ-
πόπλουν. Ὁρμησε λοιπὸν ὁ Πονηρίδης ἐπὶ τῆς
περιαίρετῆς γεφύρας, καὶ διαβάς ταχὺς κατέ-
πεσεν ἀναίσθητος ἐπὶ τῆς πρώρας, καθ' ἣν στι-
γμὴν τὸ Καρνάτικ ἔλυε τὰ ἀπόγεια.

Ναῦται τινες, συνειθισμένοι εἰς τοιαύτας σκη-
νάς, κατεβίβασαν τὸν ταλαίπωρον νέον εἰς ἓνα
κοιτωνίσκον τῶν δευτέρων θέσεων, καὶ ὁ Πονη-
ρίδης ἀφύπνωσε τὴν ἐπαύριον πρωτῶν, εἰς ἓκα-
τὸν πεντήκοντα μιλίων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς σι-
κῆς γῆς.

Οὕτω δὲ τὴν πρωτῶν ἐκείνην εὐρίσκειτο ὁ Π-
ονηρίδης ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ Καρνάτικ,
ἀναβάς ν' ἀναπνεύσῃ ἀπληστος τὴν ὀροσερὰν
αὔραν τῆς θαλάσσης. Ὁ καθαρός ἐκεῖνος ἀήρ τὸν
ἐξεμέθυσε. ἤρξατο συνάγων πως τὰς ἰδέας του,
καὶ μετὰ πολλῆς δυσκολίας τὸ κατώρρωσε. Ἐπι-
τέλους ἀνεμνήσθη τῶν σιγῶν τῆς προτεραιας,
τῶν ἐκμυστηρεύσεων τοῦ Φίξ, τοῦ καπηλείου,
κ.τ.λ.

— Εἶνε φανερόν, διελογίσθη, ὅτι μὲ ἐμέθυσαν
εἰς φοβερὸν βαθμόν! Τί θὰ εἶπῃ ὁ κ. Φόγ! Ὁ-
πωσδῆποτε ὅμως ἐπρόφθασα τὸ ἀτμοκίνητον, καὶ
τοῦτο εἶνε τὸ σπουδαῖον.

Εἶτα δέ, συλλογίζόμενος τὸν Φίξ.

— Ὅσον δι' αὐτόν, διενόηθη, ἐλπίζω ὅτι
τὴν ἐξεφορτώθημεν, καὶ ὅτι δὲν ἐτόλμησε νὰ
μᾶς παρακολουθήσῃ καὶ ἐδῶ, ὕστερον ἀφ' ὅσα
μοῦ ἐπρότεινε. Ἀστυνομικὸς πράκτωρ νὰ κα-
ταδιώκῃ τὸν αὐθέντην μου, κατηγορούμενον διὰ
κλοπὴν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἀγγλίας! Μὴ χειρό-
τερα! Ὁ αὐθέντης μου εἶνε κλέπτης ὅσον εἰμ'·
ἐγὼ δολοφόνος.

Ἐπρεπεν ἄρα γε ὁ Πονηρίδης νὰ διηγηθῇ τὰ
διατρέξαντα εἰς τὸν κύριόν του; Ἐπρεπε νὰ τῷ
ἀποκαλύψῃ τὴν διαγωγὴν τοῦ Φίξ; Δὲν θὰ ἦτο